

DINA EL WEDIDI – Slumber

De Egyptische Dina El Wedidi is een podiumartieste die zich bekwaamd heeft in het vertellen van verhalen, acteren en muziek (compositie, zang, gitaar, daf). Ten tijde van de Arabische lente, waar ze actief bij betrokken was, had ze een hit met een lied uit de musical 'Khalina Nehlam' ('laat ons dromen'). In 2012 werd ze in een wedstrijd "ontdekt" door Gilberto Gil en dat leverde haar een jaar officieel mentorschap van Gil op. El Wedidi heeft een missie: ze wil de muzikale opvoeringstradities van de Egyptische vrouwen bewaren voor het nageslacht. Deze ambitie bracht haar in contact met de groep Mazaher uit de zārcultus. Zār is een oude rituele muziekvorm die hoofdzakelijk door vrouwen uitgevoerd wordt. Drie jaar geleden debuteerde ze met 'Turning Back' waarop we een combinatie hoorden van hedendaagse klanken en vooral Arabische orkestratie stijl jaren 50

met haar wortels in de Egyptische vocale muziek. Haar stemgeluid doet ons denken aan dat van Souad Massi. Voor de opvolger 'Slumber' gooit ze het wel over een totaal andere boeg. De enige muzikale partner van haar stem is een trein: jawel, u leest het goed. Op een treinrit langs zeven Egyptische stations verzamelde ze de klanken van spoorwegen, treinstations, treinfluitjes, treinreizigers en rails. Die klanken ging ze nadien elektronisch verwerken tot een dromerig klankenlandschap dat ze rond haar stem wikkelde. De albumtitel moet suggereren dat zij zich deze luisterervaring voorstelt als een droom die zich afspeelt tussen het bewuste en het onbewuste. Thematisch gaat het over zich losmaken van de tijd als concept, beperkingen, verbeelding, liefde, hallucinaties en mentale gevangenschap. Ze ziet de trein daarbij als een klankstructuur die de rol van een groep muzikanten compenseert. Deze volkomen afwijkende ervaring gaf haar een nieuwe kijk op de definitie van klank. Het idee van treingeluiden integreren in muziek is niet nieuw: schoon volk zoals Kraftwerk, Björk en Steve Reich deden het haar al voor. Als klankeperiment is dit wellicht zeer interessant maar wij werden helemaal niet geboeid door wat wij ervoeren als een stuurloos (what's in a name) breiwerk.